

அறிமுகம்

யோபு மற்றும் பிரசங்கி ஆகிய இரண்டு புத்தகங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் மாபெரும் இலக்கியப் புத்தகங்களாக உள்ளன. இவை இரண்டுமே எபிரெயக் கவிதைப் புத்தகங்களாகவும், வாழ்வின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி உரைப்பவையாகவும் உள்ளன. இவைகள் வாழ்வின் அர்த்தம் மற்றும் வாழ்வில் துன்புறுதல் ஆகியவற்றிற்கு அர்த்தத்தை நாடுகின்றன.

யோபுவின் புத்தகம், எழுதப்பட்டவற்றிலேயே மாபெரும் நாடகத்துவமான கவிதைகள் என்று கல்வியாளர்களால் உணர்ந்தறியப்படுகிறது. எபிரெயக் கவிதையானது அளவையையோ அல்லது சொல்லிசைவுகளையோ கொண்டிருப்பதில்லை. இதன் அடிப்படை வடிவமைப்பில் வார்த்தை அமைவுகளைக் காட்டிலும் சிந்தனை அமைவுகளே முதலிடம் பெற்றுள்ளன. இந்தச் சிந்தனை அமைவுகள் தங்களிலேயே மூன்று வகையான இணைவுகளில் உள்ளன: ஒருபொருட் பலசொல்வகை, நேரெதிர்வகை மற்றும் கருத்துக் கூட்டிணைவு வகை. (1) ஒருபொருட் பலசொல்வகை இணைவில் இரண்டாவது வரியானது முதல் வரியை மீண்டும் கூறுவதாக உள்ளது, இது ஒரு இணைவு வாக்கியத்தை ஏற்படுத்தும். இதற்கு ஒரு உதாரணமானது, யோபு 4:17ல் எலிப்பாஸ் என்பவரிடத்தில் ஒரு ஆவி பேசிய வார்த்தைகளில் காணப்படுகிறது: “மனுஷன் தேவனைப் பார்க்கிலும் நீதிமானாயிருப்பானோ? மனுபுத்திரன் தன்னை உண்டாக்கினவரைப்பார்க்கிலும் சுத்தமாயிருப்பானோ?” (2) நேரெதிர் வகை இணைவில் இரண்டாவது வரியானது முதல் வரியில் உள்ள கருத்துக்கு நேர்மாறாக உள்ளது. இதற்கு ஒரு உதாரணமானது 42:5ல் தேவனுக்கு யோபுவின் பதிலில் காணப்படுகிறது: “என் காதினால் உம்மைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன். இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது.” (3) கருத்துக் கூட்டிணைவு வகையில் இரண்டாவது வரியும் சில வேளைகளில் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வரிகளும், முதல் வரியின் சிந்தனையை இன்னும் மேம்படுத்துகின்றன. இதற்கு ஒரு உதாரணம் 4:19-21ல் எலிப்பாவின் பேச்சில் காணப்படுகிறது:

“புழுதியில் அஸ்திபாரம் போட்டு,
மண் வீடுகளில் வாசம்பண்ணி,
பொட்டுப்பூச்சியால் அரிக்கப்படுகிறவர்கள்மேல்
அவர் நம்பிக்கை வைப்பது எப்படி?
காலைமுதல் மாலைவரைக்கும் மடிந்து,
கவனிப்பார் ஒருவருமில்லாமல், நித்திய அழிவடைகிறார்கள்.
அவர்களிலிருக்கிற அவர்களுடைய மேன்மை போய் விடுமல்லவோ?
ஞானமடையாமல் சாகிறார்களே என்று சொன்னான்.”

நமது நோக்கத்திற்காக, யோபு மற்றும் பிரசங்கி ஆகிய புத்தகங்களின் செய்தியானது அதன் வடிவமைப்பை விட அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. மூன்று அல்லது நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த மனிதர்கள், இன்றைய நாட்களில் நாம் கொண்டுள்ள அதே பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது நம்மைத் திகைக்கச் செய்கிறது. அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனைகளினால் பெருந்துன்பம் அடைந்து நம்மைப் போலவே தீர்வுகளைக் காணத் தேடினார்கள். அவர்களின் முடிவுகள் தேவனுடைய உதவியுடன் பெறப்பட்டதால் அவைகள் விசேஷித்த வகையில் நமக்கு உதவிநிறைந்ததாக உள்ளன. அவர்களின் அனுபவங்கள், நமது பிரச்சனைகளுக்குத் தேவனின்றி தீர்வுகளை நாடுதல் என்பது வீணானது என்று வலியுறுத்துகின்றன.

மனிதரின் துன்புறுதல் என்ற பிரச்சனையுடன் யோபு போராடினார். வாழ்வின் திட்டத்தில் துன்புறுதல் என்பது எவ்வாறு பொருந்துகிறது? துன்புறுதலில் இருந்து நாம் பலன்கள் எதையாவது பெறுகின்றோமா? மக்களில் சிலர் துன்புறுதலில் தங்களுக்குப் பெரும்பான்மையான பங்கைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பது ஏன்? குறிப்பாக, ஒரு நல்ல மனிதன் துன்புறு வேண்டியதாக இருக்க, அதே வேளையில் துன்மார்க்கன் வளம் பெறுவது ஏன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் யோபுவுக்குக் கடினமானதாக இருந்தது. (எரே. 12:1-3ல் எரேமியா இதே கேள்வியைக் கேட்டார்.)

வாழ்வில் சந்தோஷத்தைக் கண்டறிவது எவ்வாறு என்ற பிரச்சனையினால் சாலொமோன் பற்றிப் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரது வாழ்வும் எழுத்துக்களும், வளமையாக இருக்கும் மனிதன் வெளித் தோற்றத்தில் காணப்படுகிறதே போல் அவ்வளவு சந்தோஷமாக இருப்ப தில்லை என்பதை விவரிக்கின்றன. சாலொமோன் உடல் நலத்தையும், செல்வத்தையும் மற்றும் ஞானத்தையும் பெற்றிருந்தார்; ஆயினும் அவர் வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்.

யோபு மற்றும் பிரசங்கி என்ற புத்தகங்கள் ஆர்வமிக்க ஒரு நேர்மாற்றை வடிவமைக்கின்றன. யோபு தமது உடல் நலனும் செல்வமும் தன்னிடத்தில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட, மற்றும் அது ஏன் நடந்தது என்று வியப்படைந்த ஒரு நல்ல மனிதராக இருந்தார். பிரசங்கியின் புத்தகத்தில் சாலொமோன், உடல் நலனும் செல்வமும் கொண்டிருப்பதால் மட்டுமே ஒரு மனிதன் மகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை என்று விவரித்தார். ஒருவர் உடல் நலனும் செல்வமும் கொண்டிருந்தார் மற்றும் அது எதை அர்த்தப்படுத்திற்று என்று அறிய விரும்பினார். இன்னொருவர் தமது உடல் நலனையும் செல்வத்தையும் இழந்தார், மற்றும் அது எதை அர்த்தப்படுத்திற்று என்று அறிய விரும்பினார்.

யோபு மற்றும் சாலொமோன் ஆகியோரின் வரலாறுகள் நம்மை, வாழ்க்கையின் இறுக்கமான சிலகாட்சிகளினூடே செல்ல எடுத்துச் சென்று, வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று ஆத்தம ஆராய்ச்சிகள் சிலவற்றைச் செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்துகின்றன. மரணத்தின்போது என்ன நடக்கிறது? நாம் மறுபடியும் வாழ்வோமா? நமக்கு நடப்பவைகள் பற்றித் தேவன் அக்கறைப்படுகின்றாரா? வளமையை நாம் எவ்விதமாகக்

கண்ணோக்க வேண்டும்? வேதனையின் நோக்கம் என்ன?

துன்பம் ஒன்று வரும்போது அதை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்று, யோபு நமக்குப் போதிக்கின்றார். சாலொமோனின் வார்த்தைகள், நமது வாழ்வின் பல அம்சங்களை முன்னுரிமைப் படுத்தவும் தக்கவகையிலான நோக்கைக் காத்துக்கொள்ளவும் நமக்கு உதவுகின்றன. இவையிரண்டுமே ஒரு கஷ்டமான சூழ்நிலை என்னவாக வேண்டும் மற்றும் அது என்னவாகக் கூடாது என்று காண்பதற்கு நமக்கு உதவுகின்றன.